

ПРОТОКОЛ № 8
засідання Вченої ради факультету №1
КЗВО ЛОР «Львівська медична академія імені Андрея Крупинського»

19.03.2026 року

м. Львів

Присутні: 16 членів Вченої ради

Порядок денний:

1. Крос-культурна компетентність у навчанні: Розробка навчальних програм для підготовки медичних працівників до роботи в мультикультурному середовищі, враховуючи глобальні міграційні процеси.
2. Розгляд та погодження проєктів ОПП 2026
3. Трансляційна медицина: Розгляд механізмів скорочення шляху від фундаментальних досліджень до їхнього практичного застосування. Обговорення створення інноваційних хабів та співпраці між науковими підрозділами та клінічними базами.
4. Різне
5. Інформаційні матеріали

СЛУХАЛИ: завідувача кафедри внутрішньої медицини та управління охороною здоров'я доц. Неділько Р.В. яка зазначила, що сучасна система охорони здоров'я функціонує в умовах активних глобалізаційних та міграційних процесів, що зумовлює зростання культурного, етнічного, мовного та релігійного різноманіття пацієнтів. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває питання формування крос-культурної компетентності майбутніх медичних працівників.

Крос-культурна компетентність — це здатність ефективно взаємодіяти з представниками різних культур, враховувати їхні цінності, традиції, мовні та поведінкові особливості під час надання медичної допомоги. Для медичного працівника це не лише складова професійної етики, а й необхідна умова забезпечення якісної, безпечної та пацієнт-орієнтованої медичної допомоги.

В умовах сьогодення медичні працівники дедалі частіше стикаються з необхідністю комунікації з внутрішньо переміщеними особами, іноземними студентами, біженцями, військовими та пацієнтами різних національностей і культурних традицій. Саме тому підготовка здобувачів освіти повинна передбачати не лише формування професійних знань та практичних навичок, а й розвиток толерантності, емпатії, навичок міжкультурної комунікації та поваги до культурного різноманіття.

Одним із ключових напрямів удосконалення освітнього процесу є інтеграція елементів крос-культурної компетентності у навчальні програми. Це може реалізовуватися шляхом:

- включення до освітніх компонентів тем з медичної етики, деонтології та міжкультурної комунікації;

- використання ситуаційних задач і клінічних кейсів, що моделюють взаємодію з пацієнтами різних культур;
- проведення тренінгів з розвитку комунікативних навичок;
- залучення здобувачів освіти до міжнародних освітніх проєктів та академічної мобільності;
- розвитку навичок професійного спілкування іноземними мовами.

Особливу увагу слід приділяти формуванню в майбутніх медичних працівників навичок емпатичного спілкування, здатності уникати дискримінаційних проявів, враховувати релігійні та культурні особливості пацієнтів під час догляду, лікування та реабілітації.

Важливим чинником є також підготовка педагогічних працівників до роботи у мультикультурному освітньому середовищі, впровадження сучасних інтерактивних методів навчання та створення атмосфери взаємоповаги й академічної толерантності.

Таким чином, формування крос-культурної компетентності є важливою складовою професійної підготовки сучасного медичного працівника та відповідає європейським стандартам медичної освіти. Удосконалення освітніх програм у цьому напрямі сприятиме підвищенню якості медичної допомоги, ефективності професійної комунікації та конкурентоспроможності випускників на сучасному ринку праці.

УХВАЛИЛИ: *Активізувати інтеграцію питань крос-культурної компетентності в навчальні програми.*

Сприяти проведенню тренінгів, семінарів та круглих столів з питань крос-культурної взаємодії в медичній практиці.

Підтримувати участь здобувачів освіти та викладачів у міжнародних освітніх і наукових проєктах.

СЛУХАЛИ: Нечипор Н.О., методиста Академії, з питанням щодо розгляду проєктів освітньо-професійних програм, поданих робочими (проєктними) групами з перегляду ОПП. Методист подала на погодження Методичної ради проєкти таких освітньо-професійних програм:

- Проєкт освітньо-професійної програми «Медсестринство» підготовки здобувачів вищої освіти за освітнім ступенем магістр зі спеціальності І5 Медсестринство (2026);
- Проєкт освітньо-професійної програми «Лабораторна діагностика» підготовки здобувачів вищої освіти за освітнім ступенем бакалавр зі спеціальності І6 Технології медичної діагностики та лікування (2026);
- Проєкт освітньо-професійної програми «Фізична терапія» підготовки здобувачів вищої освіти за освітнім ступенем бакалавр зі спеціальності І7 Терапія та реабілітація (2026);

- Проєкт освітньо-професійної програми «екстрена медицина» підготовки здобувачів вищої освіти за освітнім ступенем бакалавр зі спеціальності І5 Медсестринство (2026);
- Проєкт освітньо-професійної програми «Сестринська справа» підготовки здобувачів фахової передвищої освіти за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр зі спеціальності І5 Медсестринство (2026);
- Проєкт освітньо-професійної програми «Акушерська справа» підготовки здобувачів фахової передвищої освіти за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр зі спеціальності І5 Медсестринство (2026);
- Проєкт освітньо-професійної програми «Лабораторна діагностика» підготовки здобувачів фахової передвищої освіти за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр зі спеціальності І6 Технології медичної діагностики та лікування (2026);
- Проєкт освітньо-професійної програми «Стоматологія ортопедична» підготовки здобувачів фахової передвищої освіти за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр зі спеціальності І1 Стоматологія (2026);
- Проєкт освітньо-професійної програми «Стоматологія» підготовки здобувачів фахової передвищої освіти за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр зі спеціальності І1 Стоматологія (2026).

УХВАЛИЛИ: Погодити проєкти освітньо-професійних програм та передати їх на розгляд Методичної ради Академії.

СЛУХАЛИ: Завідувача навчально- виробничої практики Білобрівку В.Ю., яка доповіла, що сучасний розвиток медичної науки характеризується стрімким зростанням обсягу фундаментальних досліджень, появою нових біомедичних технологій, інноваційних методів діагностики, лікування та реабілітації. Водночас однією з актуальних проблем залишається тривалий шлях впровадження результатів наукових досліджень у практичну охорону здоров'я. Саме тому особливого значення сьогодні набуває трансляційна медицина. Трансляційна медицина — це міждисциплінарний напрям, метою якого є забезпечення швидкого переходу результатів фундаментальних досліджень у клінічну практику з подальшим впровадженням ефективних методів профілактики, діагностики, лікування та реабілітації пацієнтів. Її концепція базується на принципі «від лабораторії — до пацієнта». Основним завданням трансляційної медицини є скорочення часу між науковим відкриттям і його практичним використанням у системі охорони здоров'я. Це дозволяє значно підвищити ефективність медичної допомоги, прискорити впровадження інновацій та забезпечити сучасний рівень медичних послуг.

У сучасних умовах важливу роль у розвитку трансляційної медицини відіграє міждисциплінарна співпраця між:

- науковими установами;
- закладами вищої медичної освіти;
- клінічними базами;
- лабораторіями;
- реабілітаційними центрами;
- ІТ-сектором та біотехнологічними компаніями.

Одним із перспективних напрямів є створення інноваційних медичних хабів — спеціалізованих платформ, які об'єднують науковців, викладачів, клініцистів, молодих дослідників та здобувачів освіти для спільної роботи над актуальними медичними проблемами. Функціонування таких хабів сприятиме:

- розвитку прикладних наукових досліджень;
- впровадженню симуляційних та цифрових технологій у медичну освіту;
- створенню умов для клінічних досліджень;
- залученню міжнародних грантів та інвестицій;
- розвитку академічної мобільності;
- формуванню дослідницьких компетентностей у здобувачів освіти.

Особливої актуальності трансляційна медицина набуває в умовах післявоєнного відновлення системи охорони здоров'я України, коли зростає потреба у впровадженні сучасних технологій реабілітації, психологічної допомоги, телемедицини, персоналізованої медицини та міждисциплінарного підходу до лікування пацієнтів. Таким чином, розвиток трансляційної медицини є важливою умовою модернізації медичної освіти, інтеграції науки та практики, підвищення якості медичної допомоги й конкурентоспроможності закладів медичної освіти у європейському освітньому просторі.

УХВАЛИЛИ: Підтримувати впровадження сучасних технологій, симуляційного навчання та доказової медицини в освітній процес. Розвивати практикоорієнтовані дослідження з подальшим впровадженням їх результатів у клінічну практику.

Голова вченої ради факультету 1

доц. Безкоровайна У.Ю.

Секретар

PhD Рик Т.М.

